

## UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 czerwca 2018 roku Miejski Rzecznik Konsumentów w S. działający na rzecz A. C. (1) wniósł o ustalenie, że kontrakt o nazwie: Umowa Sprzedaży (...) (...) nr (...)\_US zawarta pomiędzy A. C. (1) a pozwaną (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jest nieważna ze względu na skuteczne uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał, że 14 czerwca 2017 roku A. C. (1) zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę sprzedaży energii elektrycznej. Do zawarcia umowy doszło w mieszkaniu A. C. (2), a przedstawiciel pozwanej podkreślał, że jest pracownikiem dotychczasowego dostawcy energii elektrycznej, tj. (...) Spółki Akcyjnej w P., a jego wizyta związana jest z koniecznością zmiany umowy, która to zmiana ma jedynie charakter formalny i zmierza do obniżenia wysokości rachunków za energię elektryczną. Nie informował natomiast, że jest przedstawicielem (...) Spółki z o.o., a zawarcie przedmiotowej umowy zmierza do zmiany sprzedawcy energii elektrycznej. A. C. (1), zaufał przedstawicielowi pozwanej i bez zapoznania się z treścią przedstawionych mu dokumentów, podpisał jej. O tym, że podpisując przedmiotową umowę zmienił sprzedawcę energii elektrycznej, A. C. (1) dowiedział się kiedy otrzymał pierwszy rachunek. Następnie skierował do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu. Pozwana nie uznała tego oświadczenia za skuteczne. A. C. (1) złożył również oświadczenie o wypowiedzeniu umowy sprzedaży energii elektrycznej.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oświadczyła, że uznaje powództwo w całości.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

A. C. (1) był związany umową sprzedaży energii elektrycznej do gospodarstwa domowego przy ulicy (...) w S. z (...) Spółką Akcyjną w P..

### **Niesporne**

W dniu 14 czerwca 2017 roku w mieszkaniu A. C. (1) w S. przy ulicy (...) pojawił się przedstawiciel (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Poinformował on A. C. (1), że zachodzi potrzeba dokonania zmiany umowy sprzedaży energii elektrycznej, która to zmiana ma charakter jedynie formalny i zmierza do modyfikacji dotychczasowej umowy. Nie informował A. C. (1), że jest przedstawicielem pozwanej i że zawarcie umowy na przedstawionych przez niego warunkach oznacza zmianę sprzedawcy energii elektrycznej na (...) Spółkę z o.o. w W..

A. C. (1) podpisał przedłożone mu formularze umowy sprzedaży energii elektrycznej numer (...)\_US bez zapoznania się z jej treścią.

### **Niesporne**

Umowa sprzedaży energii elektrycznej nr (...)\_US została zawarta na czas określony 60 miesięcy.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 pkt 3 (...) Spółka z o.o. w W. zobowiązała się do sprzedaży odbiorcy – A. C. (1) energii elektrycznej, a odbiorca zobowiązał się do jej kupna i odbioru dla punktu odbioru energii elektrycznej na warunkach określonych w umowie.

Zgodnie z postanowieniem par. 4 pkt 2 umowy w przypadku wypowiedzenia przez odbiorcę umowy zawartej na czas określony przed upływem okresu 60 miesięcy, odbiorca zapłaci sprzedawcy opłatę jednorazową z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy zawartej na czas określony. Wysokość opłaty jednorazowej wynika z

przemnożenia stawki 17 złotych przez liczbę pełnych miesięcy, o które została skrócona umowa zawarta na czas określony 60 miesięcy.

***Niesporne, a nadto dowód:***

- umowa sprzedaży energii elektrycznej k. 10-12v.

A. C. (1) dowiedział się, że zawierając umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...)\_US dokonał zmiany sprzedawcy energii elektrycznej po otrzymaniu pierwszego rachunku za sprzedaż energii elektrycznej.

***Niesporne***

W piśmie skierowanym do (...) Spółki z o.o. w W. A. C. (1) oświadczył, że uchyła się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu o zawarciu umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)\_US.

(...) Spółka z o.o. w W. zaprzeczyła, aby istniały przesłanki do złożenia przez A. C. (1) oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli pod wpływem błędu, wskazując, że z treści dokumentów, które opatrzył własnoręcznym podpisem jednoznacznie wynika, że stroną umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)\_US jest (...) Spółka z o.o. w W..

***Niesporne, a nadto dowód:***

- pismo z dnia 15 listopada 2017 r. k. 13-14.

Pismem doręczonym spółce (...) Spółce z o.o. w W. w dniu 5 lutego 2018 roku A. C. (1) oświadczył, że wypowiada umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...)\_US.

Pismem z dnia 13 lutego 2018 r. (...) Spółka z o.o. w W. poinformowała A. C. (1), że wobec wypowiedzenia przez odbiorcę umowy ulegnie ona rozwiązaniu z dniem 31 marca 2018 r., a także, że stosowanie do §4 pkt 2 umowy może zostać obciążony opłatą jednorazową w wysokości 17 zł za każdy miesiąc, który pozostał do końca trwania umowy liczony od miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy.

***Niesporne, a nadto dowód:***

- pismo z dnia 13 lutego 2018 r. k. 15.

***Sąd zważył, co następuje:***

Powództwo okazało się uzasadnione.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił przepis art. 189 k.p.c., zgodnie z treścią którego powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Powództwo o ustalenie stosunku prawnego lub prawa może być uwzględnione jedynie wtedy, gdy spełnione są łącznie dwie przesłanki merytoryczne: interes prawny oraz wykazanie prawdziwości twierdzeń powoda o tym, że dany stosunek prawny lub prawo rzeczywiście istnieje. Pierwsza z tych przesłanek warunkuje określony skutek tego powództwa, decydując o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda. Wykazanie zaś istnienia drugiej z tych przesłanek decyduje o kwestii zasadności powództwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2011r., II CKN 898/00 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2010 r. , II PK 167/09). Ciężar dowodu w zakresie spełnienia powyższych przesłanek spoczywa, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., na powodzie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2000 roku, I CKN 903/00 oraz z dnia 14 stycznia 2015 roku, I CSK 1057/14).

W okolicznościach faktycznych sprawy powód ma interes prawny w wytoczeniu niniejszego powództwa na rzecz A. C. (1), ponieważ strona pozwana przed wniesieniem powództwa w niniejszej sprawie przeczyła istnieniu przesłanek do złożenia przez A. C. (1) oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu i oświadczyła, że może domagać się zapłaty opłaty jednorazowej zastrzeżonej na wypadek wypowiedzenia przez odbiorcę umowy sprzedaży energii elektrycznej przed upływem 60 miesięcy od zawarcia tej umowy. Orzeczenie wydane w niniejszej sprawie definitywnie zakończy spór co do tego, czy umowa była ważna i czy A. C. (1) zobowiązany jest do zapłaty ww. opłaty jednorazowej.

Zgodnie z treścią przepisu art. 63<sup>3</sup> k.p.c. w sprawach o ochronę konsumentów powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów może wytaczać powództwa na rzecz obywateli, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w tych sprawach w każdym jego stadium. Za konsumenta uważa się, zgodnie z przepisem art. 22<sup>1</sup> k.c. osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

A. C. (1), na rzecz którego Miejski Rzecznik Konsumentów S. wytoczył powództwo w niniejszej sprawie, zawarł z pozwaną Spółką umowę, która nie była związane z jego działalnością gospodarczą lub zawodową, a zatem Miejskiemu Rzecznikowi Konsumentów w S. przysługuje legitymacja do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie.

Stan faktyczny niniejszej sprawy był co do zasady niesporny – pozwana w odpowiedzi na pozew uznała roszczenie pozwu w całości. Zgodnie natomiast z art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (por. wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60).

Uznanie przez pozwaną faktu skutecznego złożenia oświadczenia woli o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu o zawarciu umowy sprzedaży energii elektrycznej nie budzi uzasadnionych wątpliwości w świetle treści załączonych do pozwu dokumentów, z których wynika, że A. C. (1) złożył oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu oraz wypowiedzeniu umowy. W świetle twierdzeń pozwu znajdujących potwierdzenie w treści załączonych do niego pism nie budzi wątpliwości, że A. C. (1) miał mylne wyobrażenie o drugiej stronie umowy oraz o ich treści, a wyobrażenie to zostało wywołane zachowaniem przedstawiciela pozwanej, a zatem przez stronę pozwaną. Miał on bowiem poinformować A. C. (1), że zachodzi potrzeba dokonania zmiany umowy sprzedaży energii elektrycznej. Nie informował natomiast A. C. (1), że jest przedstawicielem (...) Spółki z o.o. w W. i że zawarcie umowy na przedstawionych przez niego warunkach oznacza w istocie zmianę sprzedawcy energii elektrycznej na (...) Spółkę z o.o. w W.. Powyższe okoliczności zostały także przyznane przez stronę pozwaną faktem uznania powództwa przy pierwszej czynności - w odpowiedzi na pozew.

Zważywszy na powyższe, brak zatem podstaw do uznania, że dokonane przez pozwaną uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, czy też zmierza do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze Sąd ustalił, że umowa sprzedaży energii elektrycznej nr (...)\_US zawarta w dniu 14 czerwca 2017 r. pomiędzy A. C. (1) a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jest nieważna, o czym orzeczono w punkcie 1 sentencji wyroku.

Zgodnie z treścią przepisu art. 96 pkt 11 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych powiatowy (miejski) rzecznik praw konsumentów w sprawach dotyczących ochrony indywidualnych interesów konsumenta nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych. Zgodnie z treścią przepisu art. 113 ust. 1 tej ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić (...), sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy

zwrocie kosztów procesu. Pozwana przegrała niniejszy proces, co uzasadnia obciążenie jej obowiązkiem zapłaty na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwoty 45 złotych tytułem opłaty od pozwu, której nie miał obowiązku uiścić powód Miejski Rzecznik Konsumentów S. działający na rzecz A. C. (1).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Marta Karnacewicz

## ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., dnia 24 stycznia 2019 roku

SSR Marta Karnacewicz